

meldt sig for dem, og naar Underretning herom er modtaget i Ministeriet, vil det der være at afgjøre, hvorvidt de efter de Regler, der skulle følges ved Indkaldelse af det søfarende Mandskab, nærmest til det højeste Indkaldelses-Nummer grændsende Løbe-Nummere endeligen skulle vedtages eller kunne forbigaaes ved Aarets Indkaldelse, hvilket ordentligviis ikke kan medtage længere Tid, end at de paagjældende Værnepligtige allerede ved Februar Maanedes Udgang kunne modtage Underretning derom hos Mønstringsbestyrerne.

Paa denne Maade vil da det aldeles overveieende Fleertal af de Paagjældende strax ved Anmeldelsen for Mønstringsbestyrerne kunne faae afgjørende Besked om, hvorvidt de for dette Aar ville blive indkaldte til Tjeneste eller ikke, medens Afgjørelsen kun for et forholdsviis ringe Antal maa henstaae indtil Maanedens Udgang. Det hermed forbundne Ophold synes at være uden stor Betydning, da i Almindelighed i Februar Maaned intet synderligt Erhverv er for Søfolk, og da et saadant Ophold i mange Aar har fundet Sted ved Sessjonen i Kjøbenhavn, hvor Afgjørelsen af, hvilke af de mødte Værnepligtige der skulde udskrives, først har fundet Sted den sidste Sessionsdag. Men denne Ulempe maa i ethvert Fald ansees rigeligt opveiet ved, at der saaledes kan opnaaes en saavidt muligt ligelig Fordeling af Værnepligtsbyrden paa samtlige Søfarende i alle Udskrivningsdistricterne, medens man nu, naar en Værnepligtig, som der ved Repartitionen er gjort Regning paa, udebliver, er nødt til at udskrive den, der for det paagjældende Sessionsstid eller District staaer nærmest for Udskrivning, uden Hensyn til, om han i og for sig, efter Forholdet i samtlige Districter, vilde være at udskrive.

ad § 25.

Med Hensyn til denne Bestemmelse henvises til Værnepligtslovens § 20; men for at lette Udgangen til Afstjening af Værnepligt ved frivillig Indtrædelse i Armeen eller paa Flaaden har man dog troet deri at burde foretage følgende Forandringer.

Ordene „i Underofficersklassen eller som Menige“ ere udeladte, da der for Krigsbestyrel-

sen har viist sig Trang, til i denne Henseende at have større Frihed.

Istedetfor at de Paagjældende hidtil have maattet paatage sig paa eengang en 8 Aars stadig Tjeneste, har man troet at kunne overlade til Administrationen at tage Bestemmelse om Længden af Capitulationstiden — hvilken, da Paragraphens Bestemmelser ikke som hidtil indskrænkes til Underofficerer og Menige, formeentlig ogsaa maa være forskjellig efter Tjenestegrenenes Bestaffenhed — og kun anseet det nødvendigt at give Regler for Virkningen af en gennem flere Aar fortsat stadig Tjeneste, grundet paa frivillig Overenskomst.

Tjenestetiden for gennem stadig Tjeneste at erholde Ansættelse i Forstærkningen er forandret fra 5 til 4 Aar i Overensstemmelse med hvad der er blevet foreslaaet paa sidste Rigsdag.

Slutningsbestemmelsen svarer til Bestemmelsen i Lov af 1ste Febr. 1854, kun med den Forandring, at Tidsfristen for Ansættelse i Forstærkningen paa Grund af Tjeneste i Vestindien som Følge af den udsnævnte Forandring i § 20 i Værnepligtsloven er ansat til 3 istedetfor til 4 Aar.

Som Bestemmelsen nu er affattet, er det usfordøent, i Righed med hvad der er foreskrevet i § 19 i provisorisk Forordning for Hertugdømmet Slesvig af 11te Januar 1854 at give en særegen Regel med Hensyn til Afstjening af Værnepligt af Officerer i Land- og Søetaten.

ad § 26.

Den her optagne Bestemmelse findes ikke i Loven af 12te Februar 1849. Siemedet med den er at tilveiebringe et Middel, hvorved det kan controllers, at der, navnlig naar en stor Deel Mandskab af forskjellige Aargange paa eengang kaldes til Tjeneste, følges den for deres Indkaldelse foreskrevne Orden.

ad §§ 27—32.

Under dette Affnit findes omhandlet de fire forskjellige Maader, paa hvilke Tjenestebyrden, hvad Tjenesten i Linien angaaer, kan overføres fra En til en Anden, nemlig ved den egentlige Stilling (§ 27), ved Bytning af Vilkaar (§